

Gyertyafény

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
20. évfolyam 3. szám
2020. Advent - Karácsony

A csend áldásai adventben

Ádvent áldott idejében, gyertyák békességet teremtő fényében, angyalok csodákat sutogó meghittségében csendességet tartok és élvezem a csendben megtapasztalt nyugalmat. Ízlelgetem a narancs és fahéj ízű teát és a csönd elcsöndesül szavak üzenetén álmélgodom.

Ádvent varázslatos időszaka számomra ráhangolódást jelent a Mindenható szeretetére Jézus Krisztus közösségében.

Minden embernek jár az elcsendesedés útján boldogságra lenni.

Félelemben, aggodás közepette, rémületben elhangolódhatunk szívünkben élő Jézus Krisztus szeretetétől.

Hálás vagyok a Mindenható Istennek, hogy az egyházi esztendőben többször megállít elcsendesedésre.

Így adventben "visszahangolódhatom" az Isten szeretetére.

A csöndes imában egy különleges isteni

kettesben levés emléke jut az eszembe: Megosztom az Olvasóval:

Belégzés: Uram Jézus!

Kilégzés: Gyógyíts meg engem!

Belégzés: Uram Jézus!

Kilégzés: Maradj velem!

A szavakat a szívünkkel mondhatjuk mély be és kilégzések közepette. Minden nap gyakorolva ezt az imát békességre lelhet az ember.

Őseink gyakran éltek ennek a benső ima csendjének ajándékaival.

Itt az áldott idő, advent, hogy összegyűjtsük a csend áldásait. Egy szép dobozban beletéve, papírra írva

karácsonyi ajándék is lehet.

Olvastam a csendben csökkenhet bennünk a stressz, az érzelmi fájdalom, depresszió. Növekedhet a fizikai betegséggel szembeni ellenálló képességünk.

Csendben lenni kikapcsolódást jelent. Az

életminőség pozitív változását hozhatja elő. A betegségekkel szembeni ellenállást növelheti a napi elcsendesedés.

A csend útja az önismeret útja is ahol választ halhat meg az ember kérdéseire az égi csatornákon keresztül.

Balzsamot kaphat a sebekre az ember a csendben. A világ sebei is gyógyulnak, amikor egy ember elengedi a fájdalmát. A béke és szeretet nagykövete lehet Isten gyermeke a szívében élő csenddel.

"Aki a csendet hallgatja boldog lesz, elégedett és békesség tölti el, mert a csend hangjai a lélek hangjai." (Öri István)

Ádventben elcsendesedést jelenthet, hogy többet énekelünk és Szenteste felcsendül a szívünkben:

Csendes éj! Tiszta szent éj! Mindenek álma mély. Nincs fent más, csak a drága szent pár, Várja, gyermeke alszik-e már.

Szent Fiú aludjál, Szent Fiú aludjál!
Csendes éj....

A csendben megerősödhet Isten gyermeke, hogy imádsága meghallgattatott.

A szívemben hordoztam egy kimondatlan imát évek óta. A karácsonyfa alá teszem a szent családot porcelán figurák formájában, betlehemi istálló háttérrel.

A megvásárolt betlehemesből hiányoztak a pásztorok. Gondoltam arra, hogy egy kerámikus művésszel készítettek egy pásztorot, de elmaradt a cselekedet.

Az Úr mégis gondolt rám. Tülkös Jánosné Mária gyülekezeti tagunk és barátnője Barnáné Fekete Klára újra

megajándékozta a gyülekezetet és gyermekeit karácsonyi ajándékokkal. A dobozok sokasága között volt egy, amiben betlehemes figurák is voltak.

Isten kegye folytán két pásztor kimaradt és méretben és stílusban is passzolt az otthonomban lévő betlehemes családomhoz. Rögtön megéreztem az Úr nekem tette félre, sőt többet adott, mint megálmodtam.

Hálás vagyok Isten ajándékaért.

A csendben megélhetjük Isten simogató szeretetét és azon kapjuk magunkat tovább adom. A szeretet növekszik, amikor tovább adjuk.

Itt a lehetőség a Gyertyafény újságba ajándékba küldünk egy kész angyal ablakdísz figurát és egy másikat, mely kivágásra, elajándékozásra vár.

Mutassa meg Testvérem a világnak Jézus Krisztus gondoskodó és örök életet elhozó szeretetét, amikor ajándékba adja az angyal figurát.

A csendben rápillantok az otthonom falán lévő képre, ez van ráírva virágok között:

" Én hűségemben bízok, Uram, szívből ujjongok, hogy megsegítesz." (Zsolt 13,6)

Tudom, hogy megsegít Téged a Mindenható! Légy csendben és várd a csodák sokaságát?

Az Úr áldja meg csendes imádságainkat hogy a világ fájdalma csökkenjen és a szeretet nagyköveteivé váljunk!

*Börönte Márta
lelkész*

„Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő ifjak,
és, ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,

ne felejtsék el Isten nagy tetteit,
hogyan Istenbe vessék bizalmukat;

és tartsák meg parancsolatait.”

(78 Zsolt 6,7)

Kedves Testvérem!

A csend, életünk olyan állapota, amely kiszakít minket az addigi életünkből. A csendben elnémul a szó, megszűnik a zaj, minden és mindenki néma. A csend egyben ajándék is. Ajándék, mert lehetőségünk van kiszakadni a megszokottból. Sokszor érezhetjük azt, hogy minden, ami körülöttünk van csak teher. Nehéz megértenünk és megélnünk bizonyos dolgokat életünkben. Gyakran érezhetjük azt, hogy nem vagyunk biztonságban. Megélhetjük azt emberekként, hogy mint egy fal elkezdünk omladozni, bedőlni. Talán a jelenlegi helyzetben különösen is érezhetjük ezt. Megélhetjük a kilátástalanság, a bizonytalanság, a tehetetlenség érzését. Ezalatt pedig egyre inkább eltávolodunk magunktól, családunktól, barátainktól, emberektől és Istentől is. Hatalmas falakat kezdünk építeni. Ezek a falak pedig elválasztó vonalak megrajzolását, határok fölépítését is jelentheti az életünkben.

Ez az igeszakasz arra indít most minket, hogy keressük életünkben a csendet. Buzdít arra, hogy kutassuk Isten jelenlétét a mindennapjainkban. Keresztényként ismerősen csenghet az a szó, hogy elcsendesedés. Az elcsendesedésben benne van az „el”

igekötő, ami azt is jelentheti, hogy elrejtőzni, eltávolodni valamitől- a világ zajától. Az elcsendesedésünkben fellapozhatjuk a Bibliánkat, imádkozhatunk, de akár énekelhetünk is. Olvashatunk különféle kiadványokból igei gondolatokat, lelki táplálékokat. Kapcsolatba kerülhetünk Istennel. Ám valljuk meg őszintén, hogy sokszor vagyunk úgy, hogy kifogásokat, miérteket keresünk arra, hogy miért nem tudunk elcsendesedni. Most nem érek rá, túl fáradt vagyok. Sok munkám van. Késésben vagyok rohannom kell. Kedves testvérem, van egyáltalán csendidőd? Volt, de már nincs? Volt, de túl sok a tennivaló?

Amikor megállunk Isten előtt, amikor előtte megéljük a gondjainkat, nehézségeinket, akkor rádöbbenhetünk arra, hogy milyenek is vagyunk valójában. Hiszen mi emberek Isten előtt esendőek, reményvesztettek, düledezőek, hanyatlóak vagyunk. Ám mégis, amikor Isten elé járulunk, akkor megkaphatjuk az újakezdés lehetőségét. Mert Isten az, aki lehajol hozzánk, közel jön, és a szabadulást kínálja fel. Megszabadulhatunk mindazoktól az érzésektől, indulatoktól, ami addig fogvatartott, megkötözött. Isten

jelenlétébe kerülni tehát egyszerre ajándék és áldás, hiszen Önmagát adja nekünk. A csend nem hallgatás, hanem éppen ellenkezőleg kapunyitás, megnyílás Isten felé. Ahol már nem én leszek a középpontban. Hanem Ő fog szólni hozzánk, vezetni minket. Miért jó

elcsendesedni, ráhagyatkozni Istenre és kilépni e világot terheiből? Mert:

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet. Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.” (Zsolt 62, 6-7) Ámen!

